

29. szám.

Julius 17-kén 1869.

Megjelenik minden szombatnapon egy iven sokféle képekkel ellátva.
 Előfizetést ár: Egész évre jan.—dec. 6 frt., 6 óra 3 frt., és 3 óra 1 frt 50 kr. —
 Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvtárúrnál.
 Kiadó-hivatal: Pest, barátok tere 7-ik sz. Hirdetések díja: 1 hasábos petitsor 7. kr.

XX. kötet.

Tallérossy Zebulon levele Mindenváró Ádámhoz.

Tekintedezs barátom uram!

Most már igazan nem tudok, mere van hatulra? Megy Deak Ferencz egyfeli, megy Paczolay masfeli: már most hat melyik az echt 48-as, melyik a cichoria 48-as?

A mi magam vilemínyemet illet, magam izzaban a vilemínyben vagyok szomszédomnak, hogy ezt a mi most csinált biro-sütő kugli-hupfmintánkat jó let volna egy kicsit pakfongal megaranyozni; a hogy Deak akarta.

Az olyan szip masineria volna, hogy soha perpetuum mobile jobban ki nem található.

Miniszter kinevezi kormányparti birot, biro megvalasztja kormányparti kortest, kortes kinevezi kormányparti majoritast, majoritas megvalasztja kormányparti biralo bizottsagot, biralo bizottsag kinevezi kormányparti kipviselőt, kormányparti kipviselő megvalasztja kormányparti kandidalo alom törvinsziket, alomtörvinszik kinevezi kormányparti kandidatus baccalaureusokat, s miniszter megvalasztja belüle birakat, úgy hogy mire per tot „valasztas“-„kinevezis“ sor visszakerül, már akkor se biro, se

miniszter egyik se nem tuggy, választotak e inkább egymast, vagy kineveztek? s melyik a masikat? s az így megy in omne volubilis aevum, csak minden három esztendőbe meg kel ezzer kenyi kereket jofile Szápáry-Királyi patent klubb-olajjal: kire van nekünk exclusivum privilegiumunk.

Igaz, hogy ezen komplikált maschineria melete nekem, ki akarom hivatalba esnyti, sokal több nexusra van szükségem: kel lenyi kortesvezir sogoromnak, biralo bizottsagi referens komamnak, elnök urambatyamnak, kandidalo ipamnak, miniszteri titkari keresztapamnak, osztalytanacsosi consolarisomnak, is három assessor tarokkpartneremnek. Ez a mi Deak Ferencz systemajaban rossz. Ellenben, a mi előbeni systemaban jó, hogy csak nem kel hozaja egyib, mint egyetlen egy miniszterialis hausfreund.

Különben in nem akarom lenyi ilyen apró cseprő kicsi biro; ilyen ezerforintos semelvir, in akarom lenyi septemvir; a mi anyit tesz, hogy hétezer forint.

Anak is megvan maga mogya. Mindenap

beszilnyi országgyűlésen; minden nap kompromittalnyi miniszteriumot retenedezs partfogasomal, mig utolyara maga is megsokalja, is bedugja engem valami hivatalba, csak hogy ne partyat fogjam mar tobet. — Jol van ipitve az a ország-haz! Csak tetejin van ablak. Kit kiakarnak dobnyi ablakon, muszaj fölfeli dobnyi.

Quae sursum sunt, quaerite! Ezt olvastam esztergombi bazilinkan.

Quid est sursum? — Tabula septemviralis. — Quaeram!

Tallérossy Z. *)

*) Hony soit, qui Zoltan y pense!

C r u x .

avagy a „Fölkapott genie.“

Tragikomédia, vagyis korrajz, oly országból, a hol a „nemzet minden vágyai teljesülének vala.“

I. Felvonás. 1. jelenet.

Cru x . (monologizál) Valami pikáns dologról kellene referálnom a „Neue freie Presse“-be. A magyarokat eleget szidtam már, ez nem fizeti ki magát. Jobb gsäft kell. — (Teszi magát, hogy gondolkozik.) Meg van! Vegyünk az eddiginél még nagyobb adagot a szemtelenség szelenczéből. Das geniert grosse Geister nicht. (El.)

2. jelenet Csengeri szobája.

Cru x . Én a „N. fr. Presse“ levelezője vagyok.

Csengeri. Nincs szerencsém ismerni az urat. Különben jó napot!

Cru x . Az nem tesz semmit. Én ismerem önt tisztelt hazafi.

Csengeri. Mivel állhatok szolgálatára? Talán bárbar arczomat jött tanulmányozni a „N. fr. Presse“ számára.

Cru x . Oh nem! hanem a képviselőház felterjesztetni szándékolt feliratának szövegét szeretném leírni, hogy megküldhessem a „Presse“-nek, még mielőtt a képviselőház elé terjesztetett volna.

Csengeri. (félhangon) Szentelen!

Cru x . (a ki azért hallotta) Belegyezését adta tisztelt hazafi?

Csengeri, Nem szolgálhatok vele, majd megtudja ön is, mi van benne, s a „Presse“ is, — ha már a képviselőház asztalán fekszik. Addig nem szolgálhatok vele. Adieu.

(Cru x azonban nem tágit. Kezd capacitálni. Cru x-gyűlölő orra különös variatiókat vált. Csengeri szolgálja által egy félórai capacitatio után kidobatódik.)

Cru x . (a bezárt ajtó előtt) Rosz Gsäft! Hanem azért még nagyobb adag szemtelenséghez folyamodunk. Das geniert grosse Geister nicht! (El.)

3. jelenet.

Csengeri eltávozik szobájából.

Cru x tolvajművészettel visszasompolyog. Hallgatódzik, a szobában nincs senki. Benyit.

Cru x . (Az asztalon fekvő irásokat motozva) Gsäft és Gsäft! De hova a pokolba rejthette azt a feliratot! Lássuk a fiokokat. Itt sincs. Itt sincs. Hanem itt van egy tizforintos bankjegy. Csak az a kár, hogy régi!... (E közben el telik egy óra.)

Csengeri visszajő szobájába, s tetten kapja Cru xot a ki nem esik zavarba.

Csengeri. Ez határ nélküli szemtelenség. Takarodjék innen! (Megrugja Cru xot, megnevezhetlen, hanem kitalálható testrészen.)

Cru x felfordul, a függöny lefordul.

II. Felvonás.

1. jelenet. Gágogó ludak gyűlése Budán, a miniszterelnöki palotában. A földud, kinevezett osztálytanácsos belép, peczkes fővel végig néz hadán. Megvetően mosolyog, s félhangon dörmögi: „Canaille! hanem én vagyok a feje, — és jó gsäft!“

A földud osztálytanácsosi szobájába vonul.

Berczi Árpádka. (szilvaizes kenyeret eszik, különben fogalmazó. Alázatosan benyit.)

Földud. Mi baj, kicsinyke kicsiny Árpádka?

Árpádka. A Toldo Pistikát titkárnak nevezte ki ő nsga excellentiája. Méltóságos bácsi, én Pistikával mindig egyforma voltam.

Földud. Na jó majd kinevezünk téged is, kis fiu. (Félhangon) Sok bolondot tesznek azok az excellentiások. Most ezt a fiut is ki kell, hogy nevezzem titkárnak, habár csak tiszteletbelinek.

2. jelenet.

Crux belép.

Főlüd. Ön tolakodó!

Crux. A mint méltóztatik parancsolni méltóságos ur!

Főlüd. (a méltóságos czimmél, még fölebb peckeli a fejét.) Miután nem szabadulhatok magától, isten neki fakeszt, menjen üljön oda ki valamelyik asztalhoz, és adjon a mit akar.

Crux hálából lábát nyalja a főlüdnek.

3. jelenet. Változás.

„Pesti Napló“ szerkesztősége.

Crux. Ludassy ő méltósága authenticatiója mellett hozom ezt az általam íródott cikket a „P. N.“ holnapi számában leendő közzététel végett.

Asboté, von „Pesti Napló“: Tu verfluchte canaille! Ez a piszok fajta tönkre teszi az én praedicationomat!

Rákosi: szemtelen népség! ezek rontják el az én gsäftemet. Ez a Crux már a gyalogházamból, a Borszem Jankóból is kiszorít, pedig az ám csak a jó Gsäft.

Császári királyi Pali: A mint ő méltóságának parancsolni méltóztatik, közölni fogjuk.

4-ik jelenet. Kávéház. **Crux** (ül egy asztal mellett). Soha se hittem volna, hogy isten annyira vigye az én dolgomat. A „P. N.“-ba vezérczikkezni! És milyen

pompásan fizetnek érte, az igaz, hogy nem „P. N.“ de hiszen épen ez a szerencse! — Csak egy gondolat bánt engemet. A Rákosi megsírta Aesopust. A Toldó Pista csak úgy önti az olvasatlan brochúreket. A Berezi Árpádka nyélt tört a „Népszerűségben.“ Mindegyik nagy, nagy ember. Csak én, oh én. Ah igaz, egy régi szindarabom van, Jeruzsalem pusztulásáról tele rémséges történetekkel. Ez a genialitás! Rablás, tűz, háboru van benne elég, sőt a mi nincs egyikben sem, gyermekeket és egereket esznek benne az emberek. Ez a genialitás! Csak egy hibája van. 100 szereplő személy közül még megmarad egy a kit nem tudtam megöletni. Majd segíték rajta, valamelyik megölt által megöletem azt is. Aztán beadom Molnárnak a népszínházba.

Más (ujdondász, jó, keres valakit.)

Crux. Ah örülök, hogy láthatom. Hogy van ön tisztelt uram!

Más. Jól! Ist ön! sietk.

Crux. Késsék csak egy néhány perczig. En tisztelője vagyok. Legyünk pajtások! Szervusz.

Más. Jó thát! Szrvsz.

Crux. No megállj még. Egy szindarabot irtam. Légy jó dicsérd meg!

Más. Jó, s mst igzán szrvsz! (Magában.) Majd ha fagy canaille!

Crux. (egyedül) Genie voltam, vagyok, leszek!

(A függöny legördül.)

Hol az eugedély.

Abban a világban történt meg ez a furcsaság, mikor még Bach uram hirdteté országszerte, hogy „amit akartunk, mindent megkaptunk,“ nem pedig a felelős magyar minisztérium.

Nem csupán most, Lónyai uralkodása alatt, de már akkoriban is léteztek — financzok.

Történt, hogy K.-án egy elégett szomszédfalu felségelésére hangversenyt rendeztek a műkedvelők.

Mikor a vendéglő nagy termében összegyűlt a szép számu közönség, akkor veszik észre, hogy a félnék s mindig óvatos bachhuszárok, vagy is kinevezett bírók két darab financzot állítottak az ajtó mellé, állig felpanganétozva. Mert hiába, nem tudhatni, mi történhetik!

A közönség eltűrte e bosszantást, s figyelt tovább az előadásra. Többek közt Petőfi Örültjét kezdé sza-

valni egy fiatal ember. Mikor oda ért, hogy: „Löport viszek le, s a világot levegőbe repitem,“ — uczu! kapja magát az egyik buzgó ör, felugrik a szinpadra, mint egy második kiadásu Peleskei Notárius, s elkezd a műkedvelő orra alatt hadonázni.

— Hát hol mek fan az enkedély a puskaporra?

S hajlandónak látszék, a tiltott szerrel manevreirozót ha kell „bekisérni.“

Persze, a multság megvolt zavarva. A közönség előbb nevetett, aztán boszankodni kezdett, s minden rugkapálás daczára úgy kitétték a két pénzügyőr szűrét, akár soha ott se lettek volna. Aztán zavartalanul folyt az előadás.

Azt kérdi valaki, hogy van e valószínűség ebben a financzhistoriában.

Bizony, ha nem tudná az ember, el sem hinné, hogy nem most történt!

A legközelebbi országos ülés képe, mikor már birokra fog menni a dolog.

Deák Ferencz egész súlyával igyekszik Nyáry Pált kimozdítani helyéből.

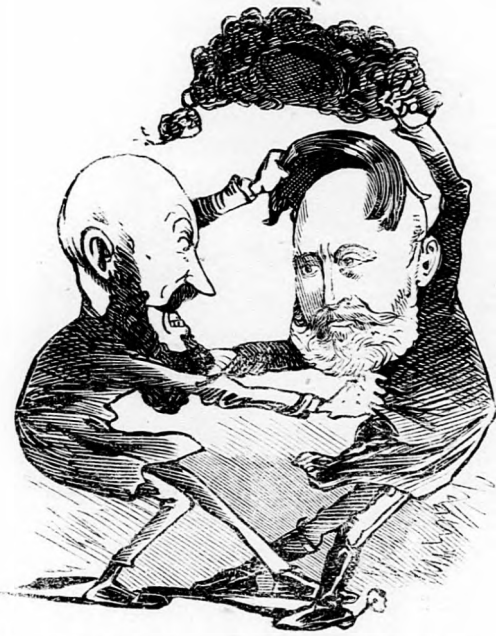
Pulszky mindegyik előnyét felhasználja Madarász ellen.

Kuba János a helyzet magaslatára emelkedve igyekszik megfelelni Dobsa Lajosnak.

Tisza Kálmán üdvös leczkét ad a jobboldal bizottsági előadójának.

Egy baloldali és egy jobboldali képviselő egymást leggyengébb oldalán megtámadva leálarcozza.

Többen figyelmeztetik az elnököt a hárszabályokra.

Hodossiu impossibilissé teszi Pap Zsigát.

Ivánka Imre és Zsiga egymást kölcsönösen elidálgják.

A kérdés végre szavazattöbbséggel eldöntetik. Az erdélyi képviselők egy része látván, hogy tettere kerül a dolog, „Spreng en de Muresch!”

H á l a é n e k.

(Chorusban előadják a jobboldal choristái.)

Hála néked jó elnökünk,
 Hogy e házból hazamegyünk,
 Dolgainkat elvégeztük.
 A baloldalt leneszestük,
 Birósági javaslattal
 Elbántunk felemelt nyakkal.
 Sok beszéd szó jött ki szánkból,
 Okot szedtünk tarisznyánkból
 S oda dobtuk bátran annak,
 Kinek nehézségi vannak.
 Feleltünk, ki interpellált,
 Kiáltottunk sok szép „elállt,“
 Megszavazánk napi rendet,
 Tán majd kapunk érdemrendet,
 Vagy valami hivatalba,
 Bejutunk jövő tavaszra.
 Hála néked miniszterünk
 Vigan lehet haza mennünk!

Nyitány a „Delegation“ ezimű operából.

Meine Herren, itt a Büdzsé!
 Tekintsenek bele.
 Dringend nőthig egyik része,
 Muszáj a más fele.

Kvóta, kamat és penzió.
 Belügy, hadügy, külügy,
 Ittend jönnek szépen sorba
 Lévéen mind közösügy.

Sokba kerül, tessék hinni
 Ez a politika.
 Méreg drága a ló, kocsi,
 Puskapor és fika.

Hát a mondur, hát a pokrócz,
 Hát az arany gallér?
 Mert csak ugy szép a katona,
 Ha csinos gavallér.

Széna, abrak és a profunt
 Mindez kerül sokba,
 Tessék hinni, semmivel sem
 Jöhet már olcsóbbra.

Rendkívüli, nagy, és kicsi
 Követeink vannak:
 Atasé, konzul, személyzet
 Mindnek pénz kell annak.

Itt a titkos kiadás is
 De csak ugy sub rosa,
 Megsugom, hogy mennyibe jön
 Csak egy sárga rózsa?!

Karperecz, bál, lckáj, frizör
 Smizli és mancese:tel
 És a többi pénzbe jö mind,
 No mert ez is csak kell.

Meine Herrn szavazzák meg,
 Mind ezt, a mi itt jó:
 Így ni jól van, danke sehr schön!
 Servus urak! adjó!

Ki miben fürdik?

Fürdik a holdvilág az ég tengerében,
 Napoleon pedig a szép Ostendében,
 Gyulási gróf Ischl vagy tán Karlsbádban,
 Nyolcz verébbel fürdik egy nagy üres kádban.

Majoritás fürdik miniszter kegyében,
 Jambor delegátus bécsi veritékben,
 Hikhaek Béla uszik egy savanyu tóban,
 Válasznélküli interpellatióban.

Horváth Bódi uszik folyamodásokban
 Hivatalkereső erdőirásokban,
 Státus adóssága feneketlen kádban,
 A szegény baloldal alaptalan vádban.

Deficit is uszik a kényes büdzsében,
 Temesvári erdő a Lethe vizében,
 Tanfelügyelő az iskola porában,
 Magam pedig nyakig fulig adósságban.

Sajtóhiba helyreigazítás. Mult számunk első ver-
 sének második szakában e sor: Táblabíró mind ezek-
 ben még csak siró, így olvasandó:
 Táblabíró mind ezekben még csak tiró.

Hála felirat az igazságügyminiszterhez.

Mélyen excellens tisztelt miniszter ur!

Lehetetlen hálaérzettel nem fogadnunk excellentiádnak azon világhírű nyilatkozványát, mely szerint az ellenzék géniusa, rossz génius; tudniillik a bor. Valóban ideje már, hogy a XIX-ik század felvilágosult korszellemé értelmében miniszteri ajkaktól legyen kimondva, hogy a „bor“ a régi barbár kor maradványa. Valódi ó conservatív ital. Mentül régiebb, annál keresettebb. A feudális nemesi intézmények itala. Aristocrata a spirituosumok között. Már most csak azért bártorkodunk könyörögni; ha még egyszer ilyen szép beszédet tetszik tartani a baloldali génius, a bor ellen: vagy méltóztassék excellentiád már egyuttal azt is hozzá tenni, hogy a jobboldali „genius pedig a ser; (kapható igen kitünő minőségben „erste actien bierbräuerei Gesellschaftnál“.) Ez az igazi demokrata fluidum; készül árpából, tehát Árpád szülötte; fél év alatt megsavanyodik, tehát alkotmányos termék; leköti a nyelvet, tehát a parlamentarizmus kelléke; a ki sokat ivott belőle, az a fejével hátrafelé esik, e szerint a korszerű haladás emeltyűje; — és mindezek szerint a valódi 48 szellemének megfelelő ital, melyet excellentiád oly remekül palaczkokra fojtott. Ezt kérjük a legközelebbi beszédében kifejtieni.

• Erste actienbierbräuereigesellschaft.

Felszólítás. Ha be nem tudja bizonyítani az „Üstökös“ nyolcz nap alatt, hogy fentebbi hála feliratot az erste actienbierbräuerei gesellschaft nyújtotta be: kinyilatkoztatjuk, hogy ez okirat-hamisítás és folség-sértés.

Ausschusz des Dünckerclubb.

Válasz. Lex mihi Mars.

= „Mi örököltük a 48-at!“ azt mondá Horváth Boldizsár.

Igen is. Mint a hogy egy nagy 48-as főúr birtokát a mostani utódok. Előbb az igazi birtokost meghalatták, azután a jószágát confiskálták; azután egy harmadiknak donátziózták; s végre a negyediket, az igazi örökösöt kitették belőle.

Ama bizonyos csizmadia és felesége kérdései és feleletei.

— — Egy képviselő, a kinek mindig a ferblin jár az esze s ki már nagyon unta a sok baloldali „beszer.“t; mikor vége felé elkezdtek a lemondó szónokokat felszólongatni, a helyett, hogy „elálllok,“ azt mondta, hogy „czupász!“

— — (Nekem úgy tetszik, mintha az a deákpárt az utóbbi napokban sokkal jobb lett volna, mint az előtt.) Hogy ne lett volna jobb, miután elvitték a delegatióba a j a v á t.

— — Nem adtam volna hat vak lóért, ha a multkor ott lehettem volna azon az érzékeny jeleneten, mely a felsőházban Horváth Boldizsár és Majláth György ő nagyméltóságai között véghezment. Azt hallom, sirva borultak egymás nyakába. (Bunkós bottal?) Nem: bunkós komplementekkel?

Egy argumentum, a mit kifeledek.

A bíróságok kinevezésének czélszerűségére minden ország alkotmánya felhordatott már példának, csupán csak egy maradt ki: a j a p á n i a l k o t m á n y példája. Japánban semmi sem lehet az ember más-ként, mint kinevezés útján, ott még az orvosokat is a Saigun nevezi ki. Hogyan ismer rá az orvosnak való emberre? az nem kérdés. Ő ezt megtudja itélni első tekintetre, hogy ki mire alkalmas? azért ő saigun! A kinevezett orvos kap egy ezüst tüt, meg egy arany tüt; az ezüst tüvel gyógyítja a szegényeket, az arannyal a gazdagokat. Ha valaki beteg; beleszurja a tüt a bőre alá, hogy a betegség kijöhessen rajta. Ha ez nem használ, fog egy cilindert, abba meggyújt egy csomó száraz levelet s azt a patiens hátán, vagy hasán elégeti. Annak aztán elmegy a kedve a betegségtől. — Ha tehát Japánban az orvosok is ily nagy sikerrel neveztetnek ki; mennyivel szükségesebb a bírák kineveztetése; kiknek éppen semmi sincs szükségük, mint arra, hogy a peres jószágot két ember közül akár az egyiknek, akár a másiknak odaitéljék: s a stemplit egy chinai számoló gépen kiszámítsák?

 Folytatás a melléklapon.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

Jókai Mór.

Lakása: Stáció-utca 80. szám alatt.

Pest, 1869. Nyomt az „Athenaeum“ nyomdájában.

(Barátok tere 7-ik szám.)

Rajzolja: Junkó. — Metszi: Pollák.